

Dasadhammasuttam (Aṅguttara–Nikāya)

evaṃ me suttam || ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvathiyāṃ viharati
Tak jsem slyšel. Při jedné příležitosti vznešený v Sāvathi pobýval

jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme | tatra kho bhagavā bhikkhū
v parku Anāthapindikova klášteru. Tam tehdy vznešený bhikkhy

āmantesi | bhikkhavo ti || bhadante ti | te bhikkhū bhagavato
oslovil: bhikkhové! Ctihodný pane, ti bhikkhové vznešenému

paccassosum || bhagavā etad avoca || dasay ime bhikkhave
odpověděli. Vznešený toto pravil: Deset těch, bhikkhové,

dhammā pabbajitena abhiṇhaṃ paccavekkhitabbā ||
skutečností z domova vysvobozený si má často připomínat.

katame dasa || [1] vevaṇṇiyamhi ajjhupagato 'ti |
Kterých deset? Mimo sociální normy jsem postavení dosáhl — tak

pabbajitena abhiṇhaṃ paccavekkhitabbaṃ ||
z domova vysvobozený si má často připomínat.

[2] parapaṭibaddhā me jīvikā 'ti | pabbajitena -pe-
Pro dobro druhých je můj styl života — tak z domova vysvobozený...

[3] añño me ākappo karaṇīyo 'ti | pabbajitena -pe-
Jiným přístupem mám jednat — tak z domova vysvobozený...

[4] kacci nu kho me attā sīlato na upavadatī 'ti | -pe-
Jen abych se sám za své způsoby nemusel kárat — tak ...

[5] kacci nu kho maṃ anuvicca viññū sabrahmacārī sīlato
Jen aby mně moji společníci moudří ve svatém životě za mé způsoby

na upavadantī 'ti | -pe-
nemuseli kárat — tak ...

[6] sabbehi me piyehi manāpehi nānābhāvo vinābhāvo 'ti | -pe-
Ode všech mně milých a drahých jsem odlišen a oddělen — tak ...

[7] kammassakomhi kammaḍāyādo kammayoni kammabandhu
Své činy karmicky vlastním, jsem činů dědicem, činy zrozen, vázán,

kammaṇṇisaṇṇaṃ | yaṃ kammaṃ karissāmi kalyāṇaṃ vā
činy jsem karmicky chráněn. Jaký to čin udělám, pěkný anebo

pāpakaṃ vā tassa dāyādo bhavissāmi 'ti | -pe-
zlý, toho činu dědicem se stanu — tak ...

[8] kathaṃbhūtassa me rattindivā vītivattantī 'ti | -pe-
Co udělá ze mne to, v čem noci a dny trávím — tak ...

[9] kacci nu kho ahaṃ suññāgāre abhiramāmī 'ti | -pe-
Jen abych z pobytu v prázdných obydlích měl potěšení — tak ...

[10] atthi nu kho me uttari-manussa-dhammo alam-ariya-
Jsou-li ve mně vyšší než obecně lidské kvality, ušlechtilému vlastní

ñāṇa-dassana-viseso adhigato | yenāhaṃ pacchime kāle
vědění a vidění dosaženo bylo-li, tak aby v posledním života údobí

sabrahmacārīhi puṭṭho na maṅko bhavissāmi ’ti |

mých svatých společníků vyptávání mne do zmatku neuvedlo — tak

pabbajitena abhiṅhaṃ paccavekkhitabbaṃ ||

z domova vysvobozený si má často připomínat.

ime kho bhikkhave dasa dhammā

Těchto tedy, bhikkhové, deset skutečností

pabbajitena abhiṅhaṃ paccavekkhitabbā ’ti ||

z domova vysvobozený si má často připomínat.

idam avoca bhagavā ||

To pravil vznešený.

attamanā te bhikkhū bhagavato bhāsitaṃ abhinandun ’ti ||

Spokojeně ti bhikkhové ze vznešeného proslovu se těšili.

Buddhističtí mniši se řídí jistými pravidly, která umožňují jejich duchovní praxi a zároveň jim zajišťují snadné vycházení s laiky. Tato pravidla jsou zakódována v části Buddhistického kánonu nazývané *Vinaja–Pitaka*. Mnichům však není dovoleno diskutovat s laiky o pravidlech *Vinaji* a s nimi spojených řádových záležitostech, smějí ale kdykoliv podat stručnou informaci o tom, čeho se mají zdržovat v té které situaci.

Zprv si pamatujme, že Buddha formuloval mnišská pravidla proto, aby pro laiky bylo pokud možno co nejsnadnější komunikovat s mnichy a starat se o ně. Z mnišských pravidel nevyplývají pro laiky žádné povinnosti. Je však od laiků vstřícné, nedělat mnichovi život příliš obtížný. Pokud někdo, kdo je oblečen jako mnich či mniška, se ale snaží vnucovat laikům jakési povinnosti, je radno přezkoušet, zda se vůbec má taková osoba považovat za příslušníka buddhistické mnišské obce.

Na podkladě čtyř nejzávažnějších přestupků proti pravidlům formulovaným Buddhou, přestává mnich navždy být mnichem. Za prvé je to provedení sexuálního styku se ženou, s mužem, nebo se zvířetem; za druhé spáchání krádeže nebo braní nedávané věci způsobem, který je trestný dle práva platného za těch okolností; za třetí zavraždění člověka nebo nabádání jiného k zabití někoho, třeba i sebe sama; za čtvrté nepodložené prohlašování o dosažení nadnormálních stavů v meditaci nebo nějakých stupňů probuzení. Pokud zcela zaručeně zjistíte, že příslušník buddhistického řádu spáchal jeden z těchto nejzávažnějších přestupků nazývaných *párádžika*, nepovažujte ho už za mnicha či za mnišku, navíc informujte o této skutečnosti všechny ostatní osoby, kterých se to může týkat.

Jsou to dvě rekvizity, které již od doby Buddhovy dělají z člověka mnicha: nazývají se *patta–čívára*, neboli mísa–a–róba. Pokud se nevyskytne nějaký zvláštní důvod k vynechání, tak mnich jí svá dvě jídla za den vždy ze své mísy. Existuje několik duchovně velmi významných, krásných rituálů, spojených s vkládáním jídla do mnichovy mísy; ty zajišťují základní vzájemnost mezi laickými stoupenci a mnišským společenstvím nazývaným *mahásangha*. Se všemi detaily začaly být na Západě tyto rituály prováděny teprve mnichy Evropské Sanghy Áyukusala. Ona druhá rekvizita, nazývaná *čívára*, je svrchní ze tří mnišských rób, takříkajíc mnichův plášť. Stejným způsobem jako byli rytíři pasováni pláštěm a mečem, stávají se mniši mnichy obdržáním *patta–čívára*. Není možné zdravít a uctívat mnicha, který na sobě nemá správně upravenou *čívaru*.

<ayukusala@hotmail.com>